

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีผลหรือสามารถทำนายการกระทำผิดซ้ำเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ จำนวน 468 คน ซึ่งตัวแปรหรือปัจจัยทางทฤษฎีอาชญาวิทยาที่ได้นำมาวิเคราะห์ในครั้งนี้ได้แก่ กลุ่มตัวแปรทางด้านภูมิหลังทางประชากรหรือลักษณะทางประชากร (Demographic characteristic) กลุ่มตัวแปรส่วนบุคคล หรือระดับบุคคล (Individual Level factor ได้แก่ Self-Control) กลุ่มตัวแปรทางด้านความผูกพันทางสังคม (Social Bond Factor) กลุ่มตัวแปรทางการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่เคยกระทำผิด (Differential Association) กลุ่มตัวแปรทางด้านความบีบคั้น หรือความกดดันทางสังคม (Strain Factor) กลุ่มตัวแปรทางด้านละแวกบ้าน หรือชุมชนที่อยู่อาศัย (Neighborhood or community context) และกลุ่มตัวแปรทางด้านโอกาสในการกระทำผิด (Choice or Rational choice factor) โดยวัตถุประสงค์ที่สำคัญของการวิจัยครั้งนี้ก็เพื่อทดสอบทฤษฎีหรือตัวแปรเหล่านี้ว่ามีอำนาจในการทำนายการกระทำผิดซ้ำเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือไม่ ผลจากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวแปรส่วนบุคคล หรือระดับบุคคล เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงสุด คือสามารถทำนายการกระทำผิดซ้ำได้มากที่สุด ($B=0.549$) รองลงมาคือกลุ่มตัวแปรทางด้านความผูกพันทางสังคม ($B=0.455$) ตัวแปรทางด้านโอกาสในการกระทำผิด ($B=0.441$) กลุ่มตัวแปรทางด้านละแวกบ้าน หรือชุมชนที่อยู่อาศัย ($B=0.289$) และกลุ่มตัวแปรทางการคบหาสมาคมกับเพื่อนที่เคยกระทำผิด ($B=0.279$) ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยที่เป็นกลุ่มตัวแปรทางด้านภูมิหลังทางประชากรหรือลักษณะทางประชากร คือ ประวัติการกระทำผิดของบิดา มารดานั้นมีอำนาจในการทำนายการกระทำผิดซ้ำได้เช่นกัน ($B=0.025$) ส่วนปัจจัยที่เป็นกลุ่มตัวแปรทางด้านความบีบคั้น หรือความกดดันทางสังคมนั้นพบว่า ส่งผลต่อการกระทำผิดซ้ำๆ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างใด